

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΓΑΤΟΥ ΠΟΥ ΕΜΑΘΕ Σ' ΕΝΑ ΓΛΑΡΟ ΝΑ ΠΕΤΑΕΙ

του ΛΟΥΙΣ ΣΕΠΟΥΛΒΕΔΑ

Η ανάγνωση του βιβλίου έγινε κατά το μάθημα της Λογοτεχνίας με καθηγήτρια την κ. Χρυσοβαλάντη Διαμαντή.

Αγοράζοντας το βιβλίο του Λούις Σελπούλβεδα «Η ιστορία του γάτου που έμαθε σ' ένα γλάρο να πετάει» (Εκδόσεις Opera, Αθήνα, 2013) για το μάθημα της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας, υπέθεσα ότι πρόκειται για μια ιστορία για παιδιά, βγαλμένη από το βασίλειο των ζώων με αλληγορική σημασία και ένα ηθικό δίδαγμα, όπως συμβαίνει στους Μύθους του Αισώπου. Συνάμα, ο τίτλος, όμως, με παρακινούσε να ανακαλύψω κάτι πιο απίθανο: πώς ήταν δυνατόν ένας γάτος, αντί να φάει τον γλάρο, να θελήσει και να κατορθώσει να τον μάθει να πετάει; Ποιο το νόημα; Διαβάζοντας το βιβλίο, κατάλαβα ότι το παράξενο του μύθου δεν είναι παρά ο πετυχημένος τρόπος του συγγραφέα για να μιλήσει για την αξία της αλληλεγγύης, τη συνεργασίας, της αποδοχής και, εν τέλει, της αγάπης χωρίς όρια.

Λευτέρης Απειρανθίτης, Α1

Αυτές τις μέρες, στο μάθημα της λογοτεχνίας, διαβάσαμε το βιβλίο «Η ιστορία ενός γάτου που έμαθε έναν γλάρο να πετάει». Το συγκεκριμένο βιβλίο ήταν ενδιαφέρον. Ήταν περιπετειώδες και πολύ τρυφερό. Μιλούσε για την προσπάθεια που έκανε ένας γάτος να φροντίσει ένα άτυχο μικρό γλαρόνι μέσα από όλες τις δυσκολίες και τα εμπόδια. Συνάμα ήταν και αστείο... Τέλος, ήταν ωραίος ο τρόπος που οι γάτοι έβρισκαν λύσεις στα προβλήματά τους, αν και υπήρχαν εμπόδια μπροστά τους. Πάντα με αστείο τρόπο και έχοντας υπομονή, τα κατάφεραν.

Χρύσα Καΐδου, Α1

...Μέσω όμως και της βοήθειας που δέχεται ο Ζορμπάς από τους φίλους του καταλαβαίνουμε πόσο σημαντική είναι η φιλία στη ζωή του καθενός μας, πως με αυτή μπορούμε να ξεπεράσουμε πολλά από τα προβλήματα που μπορούν να προκύψουν στην καθημερινότητα μας. Μας δείχνει επίσης πως το να δεχόμαστε βοήθεια από τους άλλους, ιδιαίτερα από αυτούς που θέλουν πρόθυμα να μας βοηθήσουν, μπορεί να είναι πολύ χρήσιμη για τον καθένα από εμάς. Βλέποντας τον Ζορμπά, τέλος, μπορούμε να αποκτήσουμε την ενεργητικότητα και τη θέληση να προσπαθήσουμε, έστω και λίγο περισσότερο, για ό,τι είναι σημαντικό, είτε είναι για τους εαυτούς μας είτε για τους συνανθρώπους μας...

Βαλέρια Δημήτροβα, Α1

Θεωρώ ότι το βιβλίο είναι εξαιρετικά καλογραμμένο και απευθύνεται σε άτομα διαφόρων ηλικιών. Περνά σημαντικά μηνύματα που κάνουν κάποιον να συνειδητοποιεί, ίσως και να αναρωτιέται, το πώς μπορούν τα ζώα να αποτελούν παράδειγμα συμπεριφοράς για τους ανθρώπους, Έχει ενδιαφέρουσα πλοκή, οι χαρακτήρες είναι καλά αναπτυγμένοι και ο καθένας τους έχει στοιχεία μοναδικότητας. Εν κατακλείδι, η άποψή μου για το βιβλίο είναι ότι πρόκειται για ένα εξαιρετικό μυθιστόρημα. Το συνιστώ ανεπιφύλακτα!

Γεωργία Ακρίβου, Α1

Ένα βιβλίο συγκινητικό που διδάσκει την αγάπη για τα ζώα και τη φύση, την αποδοχή της διαφορετικότητας, την αξία της φιλίας και της αλληλοβοήθειας και τέλος το κατά πόσο μπορούμε να ξεπεράσουμε τον εαυτό μας, για να υπηρετήσουμε έναν ανώτερο σκοπό.

Γαβριήλ Βελιδάκης Α1

Όσο και να κοιτάξω αυτό το βιβλίο δεν μπορώ να σκεφτώ τίποτα αρνητικό . Όλοι οι χαρακτήρες και καταστάσεις ταιριάζουν υπέροχα ώστε να κάνουν το τέλειο αποτέλεσμα .Είναι το μόνο βιβλίο ως τώρα που διάβαζα και δεν βαρέθηκα ούτε μία στιγμή . Δεν ξέρω αν αυτό συμβαίνει γιατί είμαι παιδί, αλλά αν ρωτήσετε όποιο άλλο παιδί στην εφηβεία θα ταυτιστεί αμέσως με αυτό το βιβλίο!

Γιάννης Γούτσος, Α1

Συνολικά, το "Η Ιστορία του Γάτου που Έμαθε σε έναν Γλάρο να Πετάει" είναι ένα ικανοποιητικό βιβλίο .Η ιστορία αναδεικνύει τη σημασία της αλληλεπίδρασης και της φιλίας μεταξύ διαφορετικών ειδών... Συνιστώ αυτό το βιβλίο σε όλους όσους αναζητούν μια όμορφη ιστορία με θετικό μήνυμα.

Λουκάς Γκέγκα, Α1

Η ιστορία ενός γλάρου και της γάτας που του έμαθε να πετάει είναι ένα μυθιστόρημα για μικρούς και για μεγάλους. Παρόλου που η ιστορία είναι λίγο παιδική, μας μεταδίδει πολλά και πολύ σημαντικά μηνύματα. Μας διδάσκει πόσο σημαντική είναι η αγάπη, η αλληλοβοήθεια, το θάρρος και η φιλία, μέσα από έναν διασκεδαστικό τρόπο. Μας υπενθυμίζει ότι μόνο όσοι προσπαθούν τα καταφέρνουνε, ότι δεν είμαστε ποτέ μόνοι και ότι θα υπάρχει πάντα κάποιος πρόθυμος να μας βοηθήσει ακόμη και αν είναι διαφορετικός από εμάς. Είναι καλογραμμένο, σε απλή και κατανοητή γλώσσα, με έξυπνους χιουμοριστικούς διαλόγους και χωρίς πολλές εικόνες, το οποίο μας κάνει να περνάμε όμορφα διαβάζοντας το αλλά και να

προβληματιζόμαστε. Είμαι σίγουρη ότι όποιος το διαβάσει θα το θυμάται πάντα με αγάπη, αισιοδοξία και τρυφερότητα!

Αναστασία Δρόσου, Α1

Σε όλο αυτό το υπέροχο ανάγνωσμα, έχω μόνο μία ένσταση και μία απορία. Ο τίτλος, θεωρώ πως είναι αρκετά μακροσκελής και αποκαλύπτει πολλά για την εξέλιξη της ιστορίας, προσωπικά θα προτιμούσα κάτι που να μη μας δίνει τόσες πολλές πληροφορίες. Τέλος, στη λήξη της ιστορίας δε διευκρινίζεται τι συμβαίνει με την Καλότυχη. Νομίζω πως ο αναγνώστης θα ικανοποιούταν περισσότερο αν γνώριζε τι ακριβώς συμβαίνει μετά. Πρόκειται λοιπόν για ένα φανταστικό βιβλίο το οποίο μέσα από λίγες σελίδες, με λιτή αφήγηση και με γλώσσα εντελώς κατανοητή από όλους, πετυχαίνει να μας ευαισθητοποιήσει και να μας συγκινήσει.

Βαλέρια Γιαρικήνη, Α1

Ένα ακόμα βασικό στοιχείο του βιβλίου είναι η αγάπη, η οποία παρουσιάζεται σε πολλές διαφορετικές μορφές. Η Κενγκά εκπροσωπεί τη μητρική αγάπη, φροντίζοντας για το μέλλον του αυγού που μόλις γέννησε. Η Καλότυχη εκπροσωπεί την αγάπη προς τους γονείς, προσπαθώντας να αλλάξει την ταυτότητά της για να μοιάζει σε αυτούς. Οι γάτοι-γονείς εκπροσωπούν τη γονεϊκή αγάπη προς αυτήν. Επιπροσθέτως, ο συγγραφέας θέλει να ευαισθητοποιήσει τους αναγνώστες για την προστασία του περιβάλλοντος, προβάλλοντας τα προβλήματα που δημιουργούνται με τη μόλυνση του στη ζωή των ζώων καθώς και την ανάγκη για εκπαίδευση και σεβασμό προς όλες τις μορφές ζωής.

Απόστολος Αδαμοπούλος, Α1

Αυτό που μου λείπει από το βιβλίο είναι η περιπέτεια καθώς δεν γίνεται τίποτα τρομερά συναρπαστικό που να σε κρατά σε αγωνία. Τέλος, εγώ προσωπικά το θεωρώ λίγο μικρό το βιβλίο. Παρόλα αυτά, μου άρεσε πολύ σαν βιβλίο και το συνιστώ σε όλους να το διαβάσουν, γιατί σου διδάσκει πολλά πράγματα όπως αγάπη, αλληλεγγύη και ομαδικότητα και είναι ένα πολύ ωραίο και συναρπαστικό βιβλίο.

Κωνσταντίνος Δημητρόπουλος, Α1

Το βιβλίο «Η ιστορία ενός γάτου που έμαθε σε έναν γλάρο να πετάει» μου φάνηκε μέτριο. Ήταν ωραίο που μας έλεγε ότι η Κενγκά μολύνθηκε από το πετρέλαιο, για να καταλάβουμε ότι το να ρίχνουμε πετρέλαιο δεν είναι καλό για κανέναν. Κάτι άλλο που μου άρεσε είναι ότι ο συγγραφέας προσπάθησε να κάνει τα ζώα να μοιάζουν με ανθρώπους κάνοντας να μιλάνε μεταξύ τους και να αλληλοεπιδρούν το καθένα με το άλλο. Ωστόσο, δεν μου άρεσε που το βιβλίο επαναλαμβανόταν και έλεγε λέξεις ή φράσεις που τις είχαμε διαβάσει πριν από πολύ λίγο. Για παράδειγμα χαρακτήριζε τον Ζορμπά μαύρο, πελώριο και χοντρό, κάτι που στην αρχή ήταν αστείο αλλά μετά από τόσες επαναλήψεις έγινε κουραστικό.

Άγγελος Γιαννίκος, Α1

Η ιστορία που μας διηγείται στο βιβλίο του ο Λούις Σεπουλβέδα ήταν πολύ ενδιαφέρουσα και συγκινητική, με ηθικά διδάγματα και κοινωνικούς προβληματισμούς. Ο συγγραφέας επέλεξε οι ήρωές του να είναι ζώα και πτηνά, όμως ο αναγνώστης μπορεί εύκολα να ταυτιστεί με αυτά, διότι μέσα από την αφήγησή του βλέπουμε μια καθημερινότητα παρόμοια με την ανθρώπινη, με στοιχεία που ένας άνθρωπος συναντά στη ζωή του, όπως την αγάπη, τη φροντίδα, την συμπαράσταση, την ομαδικότητα, την αξία της εκπαίδευσης, της υπόσχεσης και των παραδόσεων.

Μιχαέλα Ανδρεαδάκη, Α1

Κατά την γνώμη μου η υπόθεση του βιβλίου είναι πολύ πρωτότυπη αλλά και ενδιαφέρουσα. Είναι από το βιβλίο που μπορεί να διαβάσει ο καθένας ανεξαρτήτως ηλικίας. Βέβαια πιστεύω πως ήταν πολύ μικρό και περιμένα μια πολύ πιο μεγάλη περιπέτεια κάτι το οποίο με απογοήτευσε λιγάκι. Επίσης το τέλος ήταν αρκετά προβλέψιμο, για να είμαι ειλικρινής. Παρόλα αυτά, θα το συνιστούσα για αρχάριους αναγνώστες και για τον καθένα που δεν θέλει ένα μεγάλο και κουραστικό βιβλίο.

Ανδρέας Κουβαράς, Α2

Παρόλο που το βιβλίο είναι πολύ ωραίο και ευχάριστο στο διάβασμα, εμένα θα μου φαινόταν πιο ενδιαφέρον, αν η πλοκή ήταν λίγο διαφορετική. Δηλαδή, αν αντί για να βοηθήσουν από την αρχή την γλαροπούλα να μάθει να πετάει, να περίμεναν να καταλάβει από μόνη της ότι πρέπει να πετάξει. Να υπήρχαν στο βιβλίο οι προσπάθειες που θα έκανε

από μόνη της. Με αυτό τον τρόπο θα φανερώνονταν περισσότερα συναισθήματα και σκέψεις και θα μου άρεσε πιο πολύ.

Νέλλη Λάρδα, A2

«Όλοι οι γάτοι είχαν κάτι ιδιαίτερο εκτός από τον Ζορμπά. Γιατί να είναι αυτός ο πρωταγωνιστής;». Όλοι αυτό θα λέγαμε. Όμως η αλήθεια είναι πως ο Ζορμπάς έκανε κάτι που δεν θα μπορούσε να κάνει κανένας από τους άλλους γάτους. Τους ένωσε. Τους έκανε φίλους. Όλοι οι άλλοι γάτοι, πριν εμφανιστεί ο Ζορμπάς ζούσαν μόνοι τους. Όμως ο Ζορμπάς τους έκανε μια γροθιά και έτσι κατάφεραν αυτό που ήθελαν. Το βιβλίο «Η ιστορία του γάτου που έμαθε σε έναν γλάρο να πετάει» είναι ένα από τα πιο όμορφα βιβλία που έχω διαβάσει ποτέ. Σας συμβουλεύω να το πάρετε για τα παιδιά σας, για εσάς, για τους φίλους σας και για όποιον άλλο θέλετε. Θα τους αρέσει πολύ!

Βασίλης Κολαξής Μοροζίνης, A2

Επίσης, οι χαρακτήρες του βιβλίου είναι φτιαγμένοι με πολλή φαντασία και ιδέες, ο καθένας διαφορετικός, με την δική του προσωπικότητα. Σε έναν αναγνώστη που του αρέσουν αυτού του τύπου βιβλία, θα φανεί συγκινητικό, τρυφερό, γεμάτο αποφασιστικότητα και θα τον κρατήσει σε αγωνία.

Αριστίνα Πανταζίδου, A2

Το βιβλίο με το οποίο ασχοληθήκαμε στο δεύτερο τετράμηνο ήταν το «Η ιστορία ενός γάτου που έμαθε σε έναν γλάρο να πετάει» του Luis Sepulveda. Πρώτα απ'όλα μου άρεσε πολύ αυτό το βιβλίο γιατί είχε δράση, ζωντάνια, πολλά πρόσωπα και ζώα. Το βιβλίο αυτό μας δίδαξε πολλά μαθήματα ζωής καθώς μας έδωσε να καταλάβουμε ότι όλοι μπορούμε να συνεργαστούμε με τον συνάνθρωπό μας. Όμως, έχει και κάποιες ατέλειες, όπως ότι δίνει πολλές λεπτομέρειες που δεν χρειάζονται και σε κάποια σημεία δεν φαίνεται πολύ το σημαντικό μήνυμα που θέλει ο συγγραφέας να περάσει στον κόσμο.

Εύη Κύρκου, A2

Το ύφος του βιβλίου είναι απλό, ευχάριστο στην ανάγνωση και γλαφυρό. Επιπλέον, προορίζεται για μικρούς και μεγάλους, καθώς το περιεχόμενο του είναι κατανοητό. Αυτό το μυθιστόρημα είναι ένα από τα καλύτερα που έχω διαβάσει στη ζωή μου και θα το συνιστούσα σε όλους όσους τους αρέσουν οι αστείες περιπέτειες.

Γιώργος Παπαβασιλείου, A2

Έτσι λοιπόν, βλέπουμε ένα γάτο να υιοθετεί ένα γλάρο, να αφοσιώνεται στο ρόλο του, ο οποίος του είναι εντελώς ξένος, να μένει πιστός στις υποσχέσεις του και στο τέλος να τα καταφέρνει με τη βοήθεια των φίλων του και ενός ανθρώπου. Αυτό εμένα με γέμισε αισιοδοξία, συγκινήθηκα με την όμορφη και τρυφερή σχέση του Ζορμπά με την Καλότυχη, επιπλέον διασκέδασα με την υπερπροστατευτικότητα που έδειχνε σε κάποια σημεία και τέλος πιστεύω ότι ο συγγραφέας κατάφερε να τονίσει με συγκινητικό τρόπο το πρόβλημα της ρύπανσης του περιβάλλοντος και της αδιαφορίας των ανθρώπων.

Ευριδίκη Λάλου, A2

Παρόλο που η ιστορία είναι απλή και μπορεί εύκολα να μιλήσει στις καρδιές των παιδιών, είναι ένα βιβλίο που θα έπρεπε να διαβάζεται και από μεγάλους, αφού περνάει αρκετά χρήσιμα μηνύματα μέσα από τη σοφή πλοκή του. Ένα βιβλίο συγκινητικό που διδάσκει την αγάπη για τα ζώα και τη φύση, την αποδοχή της διαφορετικότητας, την αξία της φιλίας και της αλληλοβοήθειας και τέλος το κατά πόσο μπορούμε να ξεπεράσουμε τον εαυτό μας, για να υπηρετήσουμε έναν ανώτερο σκοπό. Συνεπώς θα πρότεινα να διαβάσετε αυτό το βιβλίο και να το επεξεργαστείτε με υπομονή και συγκέντρωση.

Κωνσταντίνα Παππά, A2

Μου έκανε εντύπωση ότι το λογοτεχνικό αυτό έργο έχει πολλές ομοιότητες με τα κλασσικά παραμύθια που γνωρίζουμε. Ο Ζορμπάς και οι άλλες γάτες που βοηθούν την Καλότυχη μπορούν να μιλήσουν με τους γλάρους και η αφοσίωση με την οποία το γλαρόπουλο αποκαλεί μαμά του τον Ζορμπά είναι ένα ακόμα στοιχείο που μου έκανε θετική εντύπωση. Παρατήρησα ότι ο Σεπούλβεδα ήταν πολύ ευαισθητοποιημένος στα θέματα της προστασίας του περιβάλλοντος και στο έργο αυτό υπογραμμίζεται ότι ο άνθρωπος μπορεί να είναι ταυτόχρονα απειλή και προστάτης της φύσης.

Πέτρος Παναγιωτόπουλος, A2

Το βιβλίο του Λουίς Σεπούλβεδα «Ένας γάτος που έμαθε σε ένα γλάρο να πετάει» είναι ένα βιβλίο που η εξέλιξη του γίνεται πολύ φανερή από τον τίτλο του, καθώς αποκαλύπτει την βασική πλοκή του βιβλίου. Πολλοί θα πουν ότι αυτός είναι ο ρόλος του τίτλου σε ένα κείμενο. Δεν φέρνω αντίρρηση, όμως αν ποτέ βρεθεί κανείς σε ένα βιβλιοπωλείο, θα διαλέξει ένα βιβλίο με πιο αινιγματικό και μυστήριο τίτλο...

Ευγενία Πλεμμένου, A2

Το βιβλίο «Η ιστορία ενός γάτου που έμαθε σε ένα γλάρο να πετάει» είναι ένα πολύ όμορφο βιβλίο με πρωταγωνιστές ζώα. Θεωρώ ότι αξίζει να διαβάσει κανείς αυτήν την ιστορία καθώς είναι αρκετά ενδιαφέρουσα. Το γεγονός ότι ο αναγνώστης μπορεί να γνωρίσει την οπτική των γάτων και να διαβάσει συνομιλίες μεταξύ τους κάνει την ιστορία πρωτότυπη. Επιπλέον, μου άρεσε που ο γάτος βοήθησε τη γλαροπούλα, όταν αυτή έχασε τη μαμά της και δεν την άφησε μόνη της. Η ελκυστική πλοκή και οι αστείοι διάλογοι ωθούν τον αναγνώστη να θέλει να διαβάσει αυτό το βιβλίο ως το τέλος.

Ζηνοβία Παγώνη, Α2

Η συγκίνηση είναι διάχυτη, γιατί αν και φαινομενικά η πλοκή είναι απλή, μιλάει στις καρδιές μας. Με έναν περίτεχνο τρόπο ο συγγραφέας περνάει πολύτιμα μηνύματα, όπως η αξία της αποδοχής, της αλληλοβοήθειας και της φιλίας. Το θέμα της μόλυνσης του περιβάλλοντος εξαιτίας των ανθρώπινων ενεργειών, η απειλή της φύσης και των ζώων, καθώς και η αναγκαιότητα της προστασίας του περιβάλλοντος, προβάλλονται με κάθε ευκαιρία. Η φράση «πετάει μόνο αυτός που τολμάει να πετάξει», εμπεριέχει όλο το νόημα αυτού του μοντέρνου παραμυθιού. Αλήθειες, δυνατές συγκινήσεις, συναισθήματα χαρμολύπης, αφήνουν τον αναγνώστη βαθιά συνειδητοποιημένο. Πρόκειται για ένα αριστούργημα που αξίζει σίγουρα να διαβαστεί!

Γιάννης Μόφορης, Α2

